

Методий отишли въ Римъ, нъ незаварили живъ папа Никола. Неговий прѣемникъ Адрианъ ги приналъ много добръ и не послушалъ думити на клеветниците имъ. Св. Кирилъ изнемоштѣлъ отъ трудъ, та се разболѣлъ въ Римъ, дѣто се и поминалъ 42 годишенъ.

Св. Методий, слѣдъ смъртъта на брата си, върналъ се пакъ при словѣнети. Тамъ въ това врѣме имало бой между Ростеслава и внукътъ му Светополка. Св. Методий отишълъ при Коцела, който билъ кнезь на онаа часть на Моравиа, която лѣжи отвѣдъ Дунавъ, и билъ направенъ епископъ панонский; нъ завистъта на нѣмското духовенство пакъ го неоставило на мира.

Залцбургский архиепископъ и негово то духовенство осѣдили Св. Методиа като отстъпникъ отъ догмити на римската црква, та го затворили въ тъмница, въ която лѣжалъ двѣ години и половина. Моравцити го измолили отъ папа Иоана VIII, който го ослободилъ и го поставилъ пакъ за моравский архиепископъ. Нъ слѣдъ нѣколко години, папата не устоялъ на думата си, та запрѣтилъ богослужението на словѣнскый езикъ и повикалъ Св. Методиа въ Римъ. Св. Методий, който билъ наклеветенъ, че учи криво, съвсѣмъ се оправилъ прѣдъ съборътъ. На стари години той прѣтеглилъ голѣмо наскърбаване и гонение за рѣвностъта, што ималъ да распространява и да укрѣпява словѣнското богослужение. Той умрѣлъ въ 885 год. Црква та причислила Св. Кирила и Методиа, като „словѣнски първоучители“, въ ликътъ на светцити.

Проповѣдъта на Св. Кирила и Методиа се распространила тако-речи по всички западни словѣнски земи. Казоватъ, че и въ католическа Полша първото сѣме на християнското учение било посѣяно съшто така отъ светити брата; а само отпослътаа словѣнска земя се увлѣкла въ католицизмътъ. Нъ всичкити събития на тѣхний животъ не са извѣстни съ еднакви подробности. Освѣнъ описанити подвизи, на св. Методиа принадлежи оште и славата за обръщането въ християнство българский царь Бориса. За това нѣшто приказоватъ така: св. Методий написалъ на една стѣна страшний съдъ и го показалъ на българский царь. Това нѣшто подѣйствовало силно въ сръдцето на язичникътъ, та отеднажъ склонилъ да се покрѣсти. Слѣдъ него се покрѣтилъ и всички българский народъ; така приказоватъ, че станало съшто то и съ руский кнезь: единъ гръцкий